

nisationer fra beboersiden, f.eks. Danmarks lejerforeninger, Lejernes Landsorganisation, grundejerforeningerne, beboerforeningerne, der er blevet hørt. Ministeren læste jo listen op hurtigt. Men bygherresiden er jo så rigeligt repræsenteret, kunne jeg høre.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Der har været sådan en tendens til i denne her debat at finde nogle fine ord, der kunne få det til at lyde, som om det er godt, det vi gør. Forenkling lyder jo godt, det kan vi godt lide.

Men jeg synes, at det, der dækker sig bag forenklingen her, faktisk er, at man begynder at opløse noget af det indhold, som er i nogle bygningsbestemmelser. Det er det, vi skal tilbage til at diskutere: Er det rimeligt, at man opløser det indhold?

Der ligger jo en tendens i den forenkling til at sige, at hvor man har en bebyggelsesprocent på f.eks. 400, jamen så kan man faktisk tillade sig at bygge op til 400 pct. – at udvide en bebyggelse fra 200 pct. til måske 400 pct.

Det er jo en indholdsdiskussion. Vi synes faktisk ikke, det er rimeligt, at man skal lave sådan en fortætning, uden at der har været planovervejelser, uden at det er en del af politikken.

Så forenklingen er for mig ikke bare det at se på den administrative bestemmelse. Jeg synes, at det, vi skal tilbage til at diskutere, faktisk også er: Hvad er det for en tendens, der ligger i det her, og er det acceptabelt, at den tendens ligesom skal være en del af vores byudvikling uden en planlægning?

(Kort bemærkning).

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil først sige til hr. Keld Albrechtsen, at dem, jeg nævnte, var dem, der havde siddet i udvalget og faktisk lavede rapporten og lavede anbefalingerne. Det er klart, at både rapport og lovforslag som sådan har været til almindelig høring, og der har ikke været nogen store alarmklokker i forbindelse med det. Så det var kun udvalgs sammensætningen, jeg nævnte.

Hr. Knud Erik Hansen vil godt prøve at diskutere materien i det og ikke bare tage til takke med fleksibilitet og modernisering, hvilket det faktisk er, for det er ikke så tit, at vi i hvert fald i forhold til byggeloven går til den på den her facon. Men det er klart, at når vi lægger op til, at der skal være nogle andre vurderinger og andre

skøn på minimumsstørrelser, på bebyggelsesprocenter, på bebyggeshøjder og etageareal, med hensyn til afstand fra vej og skel, krav til udstykning osv., så baserer det sig jo også på, at det skal være inden for de planlovgivningsmæssige bestemmelser, men der er også en tro på, at kommunale myndigheder har et ønske om at udvikle deres byer så godt, som det overhovedet er muligt.

Hvis vi slap katten fuldstændig løs, så der ikke skulle være nogen som helst regler, ja, så kunne man godt som byggesagkyndig, som hr. Knud Erik Hansen jo også har været engang og for så vidt stadig væk er – må man gå ud fra – have nogle betænkeligheder ved det og sådan noget.

Men jeg synes, at vi under udvalgsarbejdet skal prøve at få sat lidt – kan man sige – billeder på det her, så vi kan se, hvad det er for noget. Der er ikke nogen, der vil slippe katten løs på en sådan måde, at det bidrager til uhensigtsmæssige bymiljøer, uhensigtsmæssige boligmiljøer. Det ville være det sidste i verden, som jeg i hvert fald ville lægge navn til.

Det er altså ment som en mulighed for og som nogle redskaber til, at kommunerne faktisk kan tænke endnu mere i kvalitet, tænke endnu mere i skønhed, tænke endnu mere i arkitektur og altså også i tilgængelighed.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men ministeren må jo indrømme, at det, som skulle være meget enkelt, lyder meget indviklet.

Hvis det nu var sådan, at vi kunne få at vide, om der er nogle kommuner, som gerne vil have nogle højhuse, og om det er årsagen til, at man vil have det her, så vidste vi, hvad det politiske indhold i det er.

Jeg er nemlig meget enig med hr. Knud Erik Hansen i, at det er sjældent her i verden, at forenklinger gennemføres af hensyn til det ædle formål at forenkle. Der ligger som regel, viser det sig i virkelighedens verden, en politisk hensigt bag ved det, som drejer sig om nogle interesser og noget indhold.

Hvis der er det i den her sag, ville det være rart at få det at vide. Ellers tager det tilsvarende længere tid, for så skal vi ud i verden og finde ud af, hvem det er, der vil bygge højere huse, hvorhenne de skal ligge, hvor høje de skal være, og hvilke byggeselskaber og pensionskasser der vil bygge dem.